25/12/2022

Η Δεσποτική εορτή των Χριστουγέννων στις Σέρρες

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Με κάθε ιεροπρέπεια και εκκλησιαστική λαμπρότητα εορτάσθηκε και στην Εκκλησία των Σερρών, η μεγάλη Δεσποτική εορτή της του Χριστού Γεννήσεως.

Το απόγευμα του **Σαββάτου 24 Δεκεμβρίου 2022**, τελέσθηκε ο **μέγας πανηγυρικός Εσπερινός** στον **Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Παμμ. Ταξιαρχών Σερρών**, χοροστατούντος του **Σεβασμιωτατου Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου**. Την διακονία του λόγου ανέλαβε με την ευχή του Σεβασμιωτάτου ο **πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης π. Γαβριήλ Παλιούρας, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως**, ο οποίος αναφέρθηκε στο νόημα

της μεγάλης Εορτής, με θεολογικές και αγιοπατερικές αναφορές.

Σήμερα, **Κυριακή 25 Δεκεμβρίου**, την μεγαλώνυμο ημέρα των **αγίων Χριστουγέννων**, τελέσθηκε η **πανηγυρική Θ. Λειτουργία** στον ως είρηται **Ιερό Μητροπολιτικό Ναό**, ιερουργούντος του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Θεολόγου**.

Κατά το ιερό λειτουργικό Τυπικό, ο Σεβασμιώτατος, στο τέλος του πανηγυρικού Όρθρου, ενδύθηκε τα Αρχιερατικά του άμφια στο μέσον του σολέα και ακολούθησε

η πανηγυρική θ. Λειτουργία του Μεγ. Βασιλείου, στην οποία συμμετείχαν συμπροσευχητικώς μεταξύ άλλων και ο Βουλευτής Ν. Σερρών κ. Κ. Μπούμπας, η τέως Βουλευτής και Υπουργός Σερρών κ. Μ. Κόλλια-Τσαρουχά, ο Δήμαρχος Σερραίων κ. Αλ. Χρυσάφης, ο τέως Δήμαρχος Σερραίων κ. Ι. Βλάχος, ο Διοικητής του 10ου Συντάγματος ΠΖ κ. Αδ. Σαρρής, ο Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου Σερρών κ. Β. Κατιρτζόγλου και μέγα πλήθος ευλαβών πιστών, πολλοί από τους οποίους προσήλθαν στο ποτήριο της ζωής.

Κατά την διάρκεια της Θείας Μυσταγωγίας ανεγνώσθη η «Πνευματική Διδαχή επί τοις Χριστουγένοις», στην οποία ο **Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης της των Σερρών και Νιγρίτης Εκκλησίας κ. Θεολόγος** αναφέρει:

«Ἅγια Χριστούγεννα ἑορτάζομεν σήμερον! Τήν γενέθλιο ἡμέρα τῆς ἀνθρωπότητος κατά τόν Μέγα Βασίλειο (Μ. Βασιλείου, Ὁμιλία εἰς τήν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, PG 31, 1473). ‘’Ἐπί τῆς γῆς ὤφθη καί ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη’’ ὁ Ὕψιστος Θεός (Βαρούχ 3, 38). Θεοῦ πρός ἀνθρώπους κατάβασιν ἑορτάζομεν σήμερον. Ὁ ἀόρατος Θεός γίνεται στό πρόσωπο τοῦ γεννηθέντος Ἰησοῦ ὁρατός. Ὁ ἀψηλάφητος Κύριος τῶν Δυνάμεων ὡς βρέφος ψηλαφᾶται στήν φάτνη τῆς Βηθλεέμ. Ὁ ἀσώματος Δεσπότης τῶν πνευμάτων λαμβάνει σῶμα. Ὁ Θεός γίνεται ἕνας ἀπό ἐμᾶς χωρίς ἁμαρτίας. Ὁ μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ, υἱός τῆς Παρθένου Μαρίας γίνεται.

Πανηγύρι στόν οὐρανό. Χαρά στήν γῆ. Νύχτα γεμάτη φῶς ἡ ἀποψινή! Νύχτα λουσμένη μέ ὑπερκόσμια λάμψη! Νύχτα πιό φωτεινή, ἡ ἀποψινή, ἀπό κάθε ἡμέρα! Τό ἄχρονο, αἰώνιο καί ἐνυπόστατο Φῶς, ὁ Εἷς τῆς Παναγίας Τριάδος, ὁ φύσει Υἱος

καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού φωτίζει κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται στόν κόσμο ἀνέτειλε σήμερα. Ὁ νοητός ἥλιος τῆς δικαιοσύνης καταλαμπρύνει τήν κτίση σήμερα. Ὁ ἱστορικός χρόνος τέμνεται καί ἀνανοηματοδοτεῖται σέ πρό Χριστοῦ καί μετά Χριστόν ἐποχή. Ὁ ‘’τά πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός’’ (Κολ. γ, 11) γίνεται τό κέντρο ἀναφορᾶς καί σωτηρίας τοῦ παλαιοῦ καί τοῦ νέου κόσμου. Ἡμέρα ἀναδημιουργίας τοῦ κόσμου ἡ σημερινή. Ὁ νέος γενάρχης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ μέγας Εἰρήναρχος, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν καί τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἀναπλάθει καί θεοποιεῖ διά τῆς συγκράσεως παγγενῆ τόν Ἀδάμ. Χριστός γεννᾶται ἐκ Παρθένου κόρης ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας καί ὁ κόσμος, ἀόρατος καί ὁρατός πανηγυρίζει.

Ἑορτάζουμε σήμερα τόν ἐρχομό τοῦ Κυρίου στήν γῆ, στόν ἄνθρωπο, στήν ζωή μας. Προσκυνοῦμε μέ θαυμασμό τό μυστήριο τῆς συνάντησης, τῆς ὑποδοχῆς, τῆς κένωσης, τῆς συγκατάβασης, τῆς ταπείνωσης, τῆς κοινωνίας, τῆς ἀγάπης, τῆς σωτηρίας μας. ‘’Ὁ Θεός ἐνηνθρώπησε ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν’’ (Μ. Ἀθανασίου, Λόγος περί τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου, PG 25, 96) θά μᾶς πεῖ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος. Ὁ πάνσοφος, παντοδύναμος, πανάγαθος καί δίκαιος Θεός ‘’εὗρε τοῦ ἀπόρου λύσιν εὐπρεπεστάτην’’ θά συμπληρώσει ὁ ἱερός Δαμασκηνός (Ἰω. Δαμασκηνοῦ, Ἔκδοσις ἀκριβής ὀρθοδόξου πίστεως, Γ’ Κεφ. 1, PG 94, 984).

Στήν ὑπαρξιακή τραγωδία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, λόγῳ τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, ἡ θεία φιλανθρωπία βρίσκει τήν πιό σοφή, δίκαιη καί φιλάνθρωπη λύση. ‘’Ἐτήρησε καί τῇ ἀποφάσει τήν ἀλήθειαν καί τῇ φιλανθρωπίᾳ τήν ἐνέργειαν’’ (Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Μυστ. Κατηχήσεις, PG 33, 813). ‘’Γιατί ἤ ὁ Θεός πραγματοποιώντας τήν προειδοποιήσή Του, ὅτι τήν ἁμαρτία θά ἀκολουθοῦσε ὁ θάνατος, θά ἔπρεπε ὅλους τούς ἀνθρώπους νά τούς παραδώσει στόν θάνατο ἤ νά δείξει φιλανθρωπία καί νά καταργήσει τήν ἀπόφαση Του. Τότε ὅμως θά ἀποδεικνυόταν ‘’μή ἀληθεύων’’, γεγονός ἀδύνατον γιά τόν Θεό ὡς αὐτοαλήθεια, τονίζει μέ συγκλονιστικό τρόπο ὁ Ἀρχιεράρχης Ἱεροσολύμων, ἅγιος Κύριλλος στίς Κατηχήσεις του (Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Κεφ. ΛΓ’, PG 33, 812). Γιά τοῦτο τόν λόγο ὁ φύσει Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Μονογενής, τό ἀγαλλίαμα τοῦ Πατρός, ὁ παντεχνήμων Λόγος ἔρχεται στόν κόσμο καί γεννᾶται ὡς ἄνθρωπος, γιά νά πάθει ὡς ἄνθρωπος -χωρίς νά τό ὀφείλει ὡς παντελῶς ἀναμάρτητος- καί νά σώσει ὡς φιλάνθρωπος. ‘’Ἐδεήθημεν Θεοῦ σαρκουμένου καί νεκρουμένου, ἵνα ζήσωμεν’’, θεολογεῖ ὁ ἱερός Γρηγόριος (Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΜΕ, Εἰς τό Ἅγιον Πάσχα, PG 36,661).

Ὁ Θεός στήν γῆ, ὁ ἄνθρωπος στόν οὐρανό, στόν Παράδεισο, πάνω ἀπό τούς ἀγγέλους, μαζί μέ τόν Θεό ἑνωμένος πλέον αἰωνίως καί ἀχωρίστως στήν ἀτέλειωτη ἀπεραντοσύνη τῶν αἰώνων στό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ γεννηθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στήν πρώτη πλάση ὁ δημιουργικός Λόγος τοῦ Θεοῦ, ‘’τοῦ κρείτονος μετέδωκε’’, λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, δηλαδή τήν εἰκόνα Του. Τήν δεύτερη φορά, στήν ἀνάπλαση τοῦ ἀνθρώπου, ‘’μεταλαμβάνει τοῦ χείρονος’’, τήν

φθαρτή ἀπό τήν ἁμαρτία φύση μας, τήν ὁποία, ὡς ὁ καλός τοῦ κόσμου Σαμαρείτης μέσα στό θεῖο πανδοχεῖο Του, τήν Ἐκκλησία καί διά τῶν θείων μυστηρίων, θεραπεύει, φωτίζει, χριστοποιεῖ καί θεοποιεῖ. Ὁ Θεός δέν εἶναι ἁπλῶς μαζί μέ τόν λαό Του, ὅπως κάποτε στόν ἀρχαῖο Ἰσραήλ. Ἔρχεται καί σκηνώνει, ἐφόσον βεβαίως τόν δεχθοῦμε, μέσα στόν κάθε πιστό. ‘’Ὁ Θεός οὖν παρεγένετο διά σέ’’ τονίζει ὁ ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος. (Μακαρίου Αἰγυπτίου, Ὁμιλία ΙΕ΄). Γιά μένα, γιά σένα, ἀδελφέ μου, προσωπικά, ταπεινά, ἀθόρυβα, φιλάνθρωπα, ἀγαπητικά. Κάθε πιστός γίνεται ναός Του καί κατοικητήριο τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ.
Ὁ θεόπλαστος καί θεόμορφος κατά τήν δημιουργία του ἄνθρωπος γίνεται πλέον μετά τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Κυρίου μας καί θεοχώρητος. Τί μεγαλύτερο, θαυμασιότερο, θεοειδέστερο, ὑψηλότερο εἶδε ποτέ ἡ κτίση; Τό μόνο καινόν ὑπό τόν ἥλιο γεγονός ἀναφωνεῖ μέ θαυμασμό ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Ὁ Θεός μαζί μας! Αὐτό εἶναι ‘’τό μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριο’’ (Α’ Τιμ. 3, 16), τό θαῦμα τῶν θαυμάτων, τό μυστήριο τῶν μυστηρίων, τό εὐαγγέλιο τῶν εὐαγγελίων, ἡ ἀναφαίρετη χαρά τῆς ζωῆς μας, τό λύτρο τῆς ὀντολογικῆς λύπης. Τό μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπό τήν Θεοτόκο Μαρία μέσα στήν ἀνθρώπινη ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται μυστικῶς καί πνευματικῶς μέσα στήν Ἐκκλησία. Ὁ αἰώνιος Λόγος τοῦ Θεοῦ, εὐαγγελίζεται ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητής ‘’ἀεί γεννᾶται θέλων κατά πνεῦμα διά φιλανθρωπίαν τοῖς θέλουσι’’. Ἔτσι τό μυστήριο τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως διαιωνίζεται πνευματικά μέσα στήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία γεννᾶ καί ἀναγεννᾶ χριστοειδεῖς ἀνθρώπους, παιδιά κατά χάριν τοῦ Θεοῦ καί κληρονόμους τῆς Βασιλείας Του.
Τοῦτο ἄς πράξωμεν, ἀδελφοί! Μέ ὁδηγό μας τόν οὐρανοδρόμο ἀστέρα τῆς θείας Βηθλεέμ, καί σήμερα καί πάντοτε, ἄς ἀγωνισθοῦμε μέ ἀρχοντικό φιλότιμο καί ζέουσα πίστη νά ζήσουμε χριστοφιλῶς μέσα στόν πανάγιο Οἶκον Του, τήν Ἐκκλησία, τήν αἰώνια Βηθλεέμ, τό ὑπερφυές μυστήριο τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, δοξάζοντας μέ εὐγνωμοσύνην Ἐκεῖνον, τόν Πανάγαθο Θεό μας, πού γιά χάρη μας ἔγινε ἀδελφός μας, γιά νά ἁγιάσει καί σώσει τόν ἄνθρωπο. Ἐσένα, ἐμένα, ὅλους μας!».

Περισσότερες φωτογραφίες:
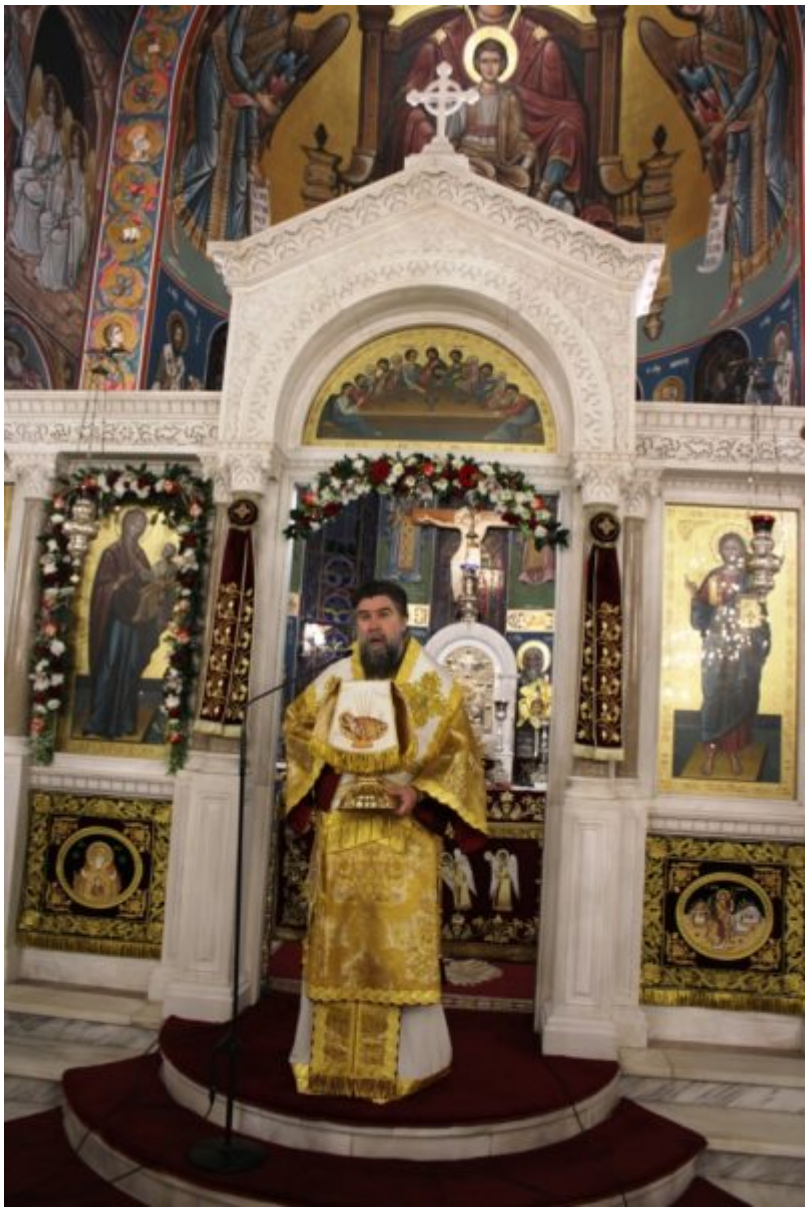
ΚΥΡΙΟΣ